

ÎNCHEIERE

Sedința în camera de consiliu din data de 21 ianuarie 2015

Judecător de cameră preliminară: gl.bg. magistrat MG

Pe rol soluționarea cauzei penale având ca obiect plângerea formulată de plt. maj. MM împotriva Ordonanței nr.205/II-2/2014, dispusă la data de 15 septembrie 2014, a procurorului șef din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Parchetelor Militare, de respingere ca neîntemeiată, a plângerii formulate de persoana vătămată MM împotriva Ordonanței dispusă la data de 02.07.2014 în dosarul nr.24/P/2014 al Secției Parchetelor Militare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Ministerul Public a fost reprezentat de procuror militar, colonel magistrat DD din cadrul Parchetului Militar de pe Curtea Militară de Apel București.

Grefier a fost VMC.

La apelul nominal a răspuns petentul plt.maj. MM și intimații gl.bg.ZB, col. GC, mr. IC, lt.col. PC și col. MF

A lipsit intimatul gl.bg.VO.

Grefierul a făcut referatul cauzei.

Președintele instanței a pus în discuția părților constituirea completului de judecată în sensul prevăzut de art.58 alin.(2) și (3) din Legea nr.304/2004 care obligă ca procurorul de sedință să facă parte din aceeași categorie de grade cu inculpatul, în interpretarea dată de Deciziile Curții Constituționale din data de 21 octombrie 2014 și 11 noiembrie 2014 acestei etape a procesului penal.

Procurorul militar a menționat că o surprinde problema ridicată de instanță din oficiu având în vedere că magistrații sau persoanele de specialitate și experiența sa cunosc foarte bine dispozițiile Legii nr.304/2004, în sensul că art.58 alin.(2) din această lege prevede următoarele: "când inculpatul este militar activ, președintele completului de judecată precum și procurorul care participă la judecarea cauzei trebuie să facă parte cel puțin din aceeași categorie de grade". A menționat că trebuie avut în vedere că nu sunt inculpați cu grad de general în această cauză; dacă s-ar dobândi calitatea de inculpat atunci se impune ca procurorul să se retragă, nu este vorba de o judecată a cauzei, ci de un filtru în camera preliminară unde nu avem inculpați cu grad de general.

Președintele instanței a cerut reprezentantului Ministerului Public să pună concluzii și cu privire la conținutul celor două Decizii ale Curții Constituționale care obligă instanțele la garanții egale, în sensul că trebuie să se bucure de toate garanțiile pe care le oferă legea, inclusiv respectarea art.58 alin. (2) și (3).

Procurorul militar a arătat că s-a pronunțat pe acestea.

Curtea a pus în discuția părților sesizarea Înaltei Curții de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prev. de art.475 și următoarele din C.pr.pen. în vederea lămuririi acestei chestiuni; a dispus punerea acesteia în dezbateri contradictorie.

Procurorul militar a precizat că instanța a fost investită cu o anumită situație de fapt și nu înțelege care este problema pe care a ridicat-o instanța.

Judecătorul de cameră preliminară a arătat că este vorba de aplicarea dispozițiilor art.58 alin.(2) și (3) din legea nr.304/2004

Procurorul militar a precizat că este foarte clară poziția pe care a adoptat-o cu privire la art.58, altceva ne mai având nimic de adăugat.

Președintele completului de judecată a întrebat pe reprezentantul Ministerului Public dacă poate pune sau nu concluzii cu privire la sesizarea sau nu a Înaltei Curții de Casație și Justiție.

Procurorul militar a arătat că nu se impune această sesizare; concluziile sale sunt aceleași pe care le-a prezentat anterior.

Petentul a menționat că achiesează la cele susținute de procuror; a arătat că dosarul nu se află într-un stadiu procesual privind inculpați cu grad de general pentru a se impune art.58 alin.(2) din Legea nr.304/2004, ci se află într-un stadiu procedural privind o plângere față de o dispoziție a procurorului, iar calitatea sa și a celorlalți este de petent și, respectiv intimati; apreciază că s-ar putea pune în discuție și intra pe fondul acestei cauze. Cu privire la cele două Decizii ale Curții Constituționale a arătat că se abține deoarece nu are cunoștință despre aceste dispoziții, motiv pentru care a lăsat la aprecierea instanței.

Procurorul militar a cerut, în contextul în care totuși petentul a făcut precizarea că nu cunoaște dispozițiile celor două Decizii ale Curții Constituționale, să se dezvolte de către instanță în ce constă conținutul acestor decizii.

Intimații, având cuvântul, pe rând, au arătat că lasă la aprecierea instanței soluționarea acestui aspect, dar cred că nu este cazul sesizării Înaltei Curții de Casație și Justiție ținând cont de documentele aflate la dosar.

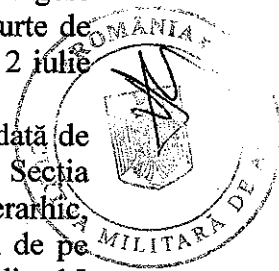
Petentul, în replică, a menționat că, de la sesizarea Înaltei Curții de Casație și Justiție și până la soluționarea acesteia, s-ar intra în termenul de prescripție a faptelor.

JUDECĂTORUL DE CAMERĂ PRELIMINARĂ

Prin plângerea împotriva soluției de neurmărire, formulată de **plt.maj. MM**, în conformitate cu dispozițiile art. 340 și art.341 din C.pr.pen., înregistrată la această instanță sub numărul 16/81/2014 din data de 1 octombrie 2014, având ca obiect Ordonanța de clasare din 2 iulie 2014, dată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Parchetelor Militare în dosarul nr.24/P/2014 (vol.II, fila 37), petentul a cerut acestei instanțe să admită plângerea sa, să desființeze soluția atacată și să trimită motivat cauza la procuror pentru a începe urmărire penală împotriva numiților gr.bg. ZB, gl.bg.VO, col. GV, mr. IC, lt.col. PC și col. MF din cadrul Jandarmeriei Române pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, prev. în art.246 C.pen., abuz în serviciu prin îngădirea unor drepturi, prev.de art.247 C.pen., abuz în serviciu contra intereselor publice, prev. în art.248 C.pen. și neglijență în serviciu, prev. în art.249 C.pen., pentru că „au dispus sancționarea” și respectiv „nu au anulat sancționarea” petentului cu „avertisment” în data de 19 mai 2009, în timp ce se afla în misiune în Bosnia, de către comandantul detașamentului maiorul PC pentru „ neîndeplinirea misiunii în condițiile specifice” și „ sustragere de la îndeplinirea serviciului sau de la desfășurarea activităților specifice”.

Față de cei șase militari, petentul a făcut plângere pentru faptele sus arătate, plângere care a făcut obiectul dosarului nr.24/P/2014 și în care Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Parchetelor Militare a dat Ordonanța de clasare în data de 2 iulie 2014.

Împotriva soluției dispuse prin Ordonanța de clasare din data de 2 iulie 2014 dată de procurorul din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Parchetelor Militare în dosarul nr.24/P/2014 petentul a făcut plângere la procurorul ierarhic, respectiv procurorul militar șef al Secției Parchetelor Militare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție care, prin Ordonanța nr.205/II-2/2014 din 15 septembrie 2014 a respins ca neîntemeiată această plângere.

Cercetarea în această cauză a fost făcută de Secția Parchetelor Militare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pentru că la data înaintării plângerii de către petentul plt.maj. MM, respectiv 19 februarie 2013, completată la data de 28 octombrie 2013 (vol.I, filele 4 și 271), aceasta era îndreptată și împotriva unui general (general de brigadă ZB), iar prin intrarea în vigoare a noului Cod de procedură penală, competența de a judeca generali mareașali și amirali a fost trecută Curții Militare de Apel.

La data de 21 ianuarie 2015, când s-a judecat plângerea petentului cu privire la soluția de netrimitere în judecată, președintele completului de judecată, domnul judecător general de brigadă magistrat MG a constatat că dispozițiile art.58 alin.2 și 3 din Legea nr.304/2004, care prevăd că în cazul în care inculpatul este militar activ, președintele completului de judecată și procurorul de ședință trebuie să facă parte cel puțin din aceeași categorie de grade cu inculpatul, sau în cazul în care procurorul de ședință nu face parte din aceeași categorie de grade cu inculpatul, să fie asistat de un procuror cu grad corespunzător, numit de conductorul parchetului la care este înregistrată cauza, nu erau respectate, în sensul că două dintre persoanele împotriva cărora se făcuse plângere aparțineau categoriei de grade a generalilor (gl.bg.ZB și gl.bg. VO) iar procurorul de ședință avea gradul de colonel.

În interpretarea instanței, deși Legea nr.304/2004 vorbește doar de judecarea inculpaților, prin noua caracterizare a procedurilor de cameră preliminară și respectiv de judecare a plângerii împotriva soluțiilor de netrimitere în judecată dată de Curtea Constituțională a României prin Deciziile nr.599/21 octombrie 2014 și 641/11 noiembrie 2014, judecata în aceste etape procesuale trebuie desfășurată cu toate garanțiile reale, personale și instituționale pe care Constituția și procedura le dă judecății propriu zise.

Constatând că această chestiune este neclară, că de ea depinde soluționarea cauzei în ultimă instanță de către Curtea Militară de Apel, și că asupra ei Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat, judecătorul cauzei a hotărât declanșarea procedurii prevăzută în capitolul VI, secțiunea a II-a din C.pr.pen. și a pus în dezbatere contradictorie chestiunea de drept insuficient lămurită.

În cuvântul său procurorul de ședință a pus concluzii de abordare a unei interpretări stricte a dispozițiilor art.58 alin.2 și 3 din Legea nr.304/2004 care preved că doar „când inculpatul este militar activ președintele completului de judecată și procurorul care participă la judecarea cauzei trebuie să facă parte cel puțin din aceeași categorie de grade”. A menționat, de asemenea, că trebuie avut în vedere faptul că nu sunt inculpați cu gradul de general în această cauză și că doar dacă s-ar dobândi calitatea de inculpat atunci s-ar impune ca procurorul să se retragă, aici nefiind vorba de o judecată a cauzei, ci de un filtru în camera preliminară, unde nu avem inculpații cu gradul de general. În opinia sa nu s-ar impune sesizarea Înaltei Curții de Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri preliminare pentru dezlegarea acestei chestiuni de drept.

Potentul și persoanele împotriva cărora s-a făcut plângerea au arătat că și în opinia lor nu este important dacă președintele completului și procurorul de ședință fac sau nu fac parte din aceeași categorie de grade cu persoanele împotriva cărora s-a făcut plângerea, care au calitatea de militari activi, că dispozițiile Legii nr.304/2004 s-ar aplica doar în cazul în care ar fi inculpat în cauză și că lasă totuși la aprecierea instanței sesizarea Înaltei Curții de Casație și Justiție pentru a pronunța hotărârea prealabilă în această chestiune.

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curții de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, instanța constată următoarele:

1. Cu privire la condițiile generale de admisibilitate prevăzute în art. 475 din C.pr.pen. completul de judecată al plângerii împotriva soluției de neurmărire sau netrimitere în judecată apreciază că sunt îndeplinite toate condițiile expres citate de lege pentru sesizarea Înaltei Curții de Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri prealabile, și anume:

a) cauza să se afle în „cursul judecății”.

Este evident că pricina se află într-o procedură judiciară la instanța de judecată, în sens larg, care este necesar a fi acoperită complet de exigențele unui proces echitabil, cu garanții

consolidate de instituirea unei proceduri contradictorii, orale și nemijlocite și de stabilire aleatorie și determinată a unui complet de judecată ai cărei membrii posedă trăsăturile de inamovibilitate, independență și imparțialitate ale magistraților judecătorești, în care hotărârea judecătorească ce dispune asupra obiectului supus soluționării este una pronunțată de un judecător ce exercită plenitudinea funcțiilor sale de judecător.

b) completul de judecată să fie instituit la curtea de apel investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

Hotărârea pronunțată de către completul de judecată în plângerile împotriva soluțiilor de neurmărire sau de netrimitere în judecată este una nesupusă căilor de atac și vizează, în esență, dreptul fundamental de acces la justiție al persoanei, care își găsește realizarea tocmai prin această procedură cu vocație extincitivă asupra fondului dreptului, astfel încât, aceeași procedură, să nu devină ambivalentă, adică să fie considerată pe de o parte ca o formă de judecată când este analizată sub raportul exigențelor constituționale ale accesului la justiție și pe de altă parte, ca o formă procedurală situată în afara cursului judecătorești, atunci când este analizată sub raportul instituției sesizării Înaltei Curții de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

c) să privească chestiuni de drept de a cărei lămurire ar depinde soluționarea pe fond a cauzei.

Datorită caracterului exagerat de parcimonios, făcut cu mare prețiozitate, al formulării normei legale, această cerință trebuie lămurită sub două aspecte.

Primul dintre ele ar fi dacă hotărârea prealabilă ar putea privi și chestiuni de drept procesual penal sau s-ar mărgini doar la dreptul penal substanțial, în înțelesul său cel mai strict. Instanța, analizând chestiunea, apreciază că între dreptul substanțial și cel procedural din întreaga materie penală există o atât de strânsă, de naturală legătură, încât ar fi un nonsens să se vorbească de formă fără fond sau de fond fără formă și că dihotomia fond-formă există doar în analizele teoretice pure, strictissime de scolastice, în fundamentările profund teoretice ale analizelor și niciodată în afara acestora, adică în procesul penal propriu-zis, care aparține realității, vieții curente, concretului apropiat și foarte aplicat.

În ceea ce privește, ca un al doilea aspect al cerinței, legătura funcțională, dependența soluționării pe fond a cauzei de chestiune a indispușiei, și anume, corectă compunere, respectiv constituire (adică și cu procuror și greșier de ședință) a completului de judecată prin raportarea acestuia la dispozițiile art.58 alin.(2) și (3) din Legea nr.304/2004, această dependență este evidentă, în sensul că pentru a evita o nulitate absolută trebuie stabilit precis că ori este obligatorie apartenența președintelui completului de judecată și a procurorului de ședință (respectiv a procurorului asistent) la aceeași categorie de grade cu persoana împotriva căreia se exercită represiunea penală sau mai exact o tragere la răspundere penală, ori nu este obligatorie această apartenență (terțium non datur).

d) cerința negativă ca asupra chestiuni în discuția Înaltei Curții de casație și Justiție să nu se mai fi pronunțat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici să nu facă în prezent obiectul unui recurs în interesul legii, aceasta este îndeplinită în mod evident și rezultă din analiza statistică a activității instanței supreme.

Nevoia lămuririi de către Înalta Curte de Casație și Justiție printr-o hotărâre prealabilă a acestei chestiuni, pentru completul de judecată, este generată, pe de o parte, de poziția neunitară a judecătorilor instanței în această chestiune și, pe de altă parte, de interpretarea dată prin deciziile Curții Constituționale a României nr.599/2014 și 641/2014 modului de desfășurare a judecătorești în procedurile de judecată a plângerilor împotriva soluțiilor de neurmărire și de netrimitere în judecată, respectiv de cameră preliminară.

La nivelul Curții Militare de Apel București, din cei șapte judecători, doi judecători sunt de părere că dispozițiile art.58 alin. (2) și (3) din Legea nr.304/2004 se aplică și în procedura de judecare a plângerilor formulate împotriva soluțiilor de neurmărire și netrimitere în judecată, doi judecători sunt de părere că aceste dispoziții nu se aplică decât la judecata propriu-zisă din fazele de primă instanță și de apel, doi judecători au o poziție oscilantă între

cele două interpretări, iar unul dintre judecători este de părere că dispozițiile art.58 alin.(2) și (3) din Legea nr.304/2004 sunt caduce și nu mai trebuie aplicate în nici un fel.

Dată fiind importanța problemei, cerințele privitoare la compunerea completului de judecată și la participarea procurorului la ședință având caracter de norme de ordine publică, completul de judecată al acestei plângeri apreciază că este necesară o hotărâre prealabilă a Înaltei Curții de Casație și Justiție care să dezlege chestiunea de drept și să permită asigurarea unei practici judiciare unitare la nivelul acestei curți.

În ceea ce privește natura juridică a sesizării Înaltei Curții de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, aceasta, sub raport procedural, este un mecanism destinat să preîntâmpine apariția unei practici neunitare în aplicarea și interpretarea legii de către instanțele judecătorești, un incident procedural sui generis, sau, mai pragmatic spus, un instrument funcțional prin care Înalta Curte de Casație și Justiție devine, în cazurile prevăzute de lege, consultantul la cerere, oficial și competent legal în lămurirea unei chestiuni de drept pentru completul de judecată solicitant, care pentru desfășurarea judecării are nevoie de rezolvarea de principiu a acestei chestiuni din partea instanței supreme.

Completul de judecată care solicită dezlegarea chestiuni este pentru opinia care promovează interpretarea rațională și extensivă a prevederilor art.58 alin.(2) și (3) din Legea nr.304/2004, în sensul că acestea ar trebui să se aplice nu numai ședințelor de judecată în care inculpatul are calitatea de militar activ ci și acelor ședințe de judecată a plângerilor împotriva soluțiilor de neurmărire sau de netrimitere în judecată, în care persoanele împotriva cărora s-au făcut plângerile au calitatea de militari activi.

Izvorul acestei interpretări îl constituie aprecierile Curții Constituționale a României în decizia nr.599/2014 în care, în punctul nr.31 se pronunță asupra necesității respectării tuturor garanțiilor de echitate a procesului, fără a diferenția după fazele lui, fie ele premergătoare judecării, fie făcând parte din judecata propriu-zisă cu expresia **„În acest sens, Curtea reamintește faptul că aplicabilitatea garanțiilor referitoare la procesul echitabil în fazele premergătoare judecării a fost confirmată în jurisprudența sa”**.

Obligativitatea, în cazul în care inculpatul este militar activ, ca președintele completului de judecată și procurorul de ședință să facă parte din aceeași categorie de grade cu inculpatul (să fie asistat de un procuror cu grad corespunzător în cazul procurorului de ședință), prevăzută în art.58 alin.(2) și (3) din Legea nr.304/2004 este, fără discuție, o garanție legală, dispusă instituțional, că judecarea pricinii va fi una echitabilă, fără deferență reverențioasă provocată de inegalitatea dintre categoriile de grade militare: pe de o parte, și cu păstrarea demnității și menajarea spiritului de corp care caracterizează în mod esențial instituțiile militare pe de altă parte (pentru buna știință, fac precizarea că militarilor nici măcar **„observație”**, care este o formă de răspundere disciplinară, nu li se poate face în prezența inferiorilor în grad).

Păstrarea demnității militarilor, respectarea disciplinei militare, întărirea ierarhiei formale, conjugate cu dezvoltarea încrederii publice că reprezentanților organelor judiciare le vor fi respectate și consolidate independența și imparțialitatea de magistrați sunt chestiuni de ordine publică și totodată argument că ele furnizează garanțiile unui proces echitabil, necesare nu numai în faza judecării propriu-zise ci și în fazele premergătoare judecării, așa cum se arată în punctul nr.31 din Decizia Curții Constituționale nr.599/2014.

Prin punctul nr.34 din Decizia Curții Constituționale nr.599/2014, aceasta identifică pe lângă trei modalități de **„formulare a unei acuzații în materia penală”** (care trebuie să se bucure de toate garanțiilor de realizare a caracterului echitabil al procesului penal) și o a patra modalitate „ sui generis” (definită ca o posibilitate) și anume aceea care **„ izvorăște din procedura referitoare la soluționarea plângerilor formulate împotriva soluțiilor de neurmărire și netrimitere în judecată, când judecătorul de cameră preliminară, prin încheiere, poate desfășura soluția atacată și dispune începerea judecării, atunci când încheierea pronunțată are valențele unui rechizitoriu”** situație în care, conform hotărârii Curții Constituționale, deși dispozițiile în cauză normează în domeniul unor proceduri penale care nu țin de rezolvarea pe fond a cauzei, dreptul la un proces echitabil trebuie impus.

În condițiile în care funcția de verificare a legalității trimiterii sau netrimiterii în judecată este separată de către legiuitor cu art.3 alin.(1) din C.pr.pen. de funcția de judecată propriu-zisă, prin Decizia nr.641/2014, Curtea Constituțională a României a apreciat la punctul nr.33, că și acestei proceduri premergătoare îi sunt aplicabile garanțiile specifice dreptului la un proces echitabil cuprinse în art.6 paragraful 1 din CEDO, această funcție, conform punctului nr.40, fiind realizată printr-o procedură de cameră preliminară deosebit de importantă, ea având o influență directă asupra desfășurării și echității procedurii ulterioare, inclusiv asupra procesului penal propriu-zis.

Însă tot această funcțiune fundamentală a procesului penal prevăzută în art.3 alin.(1) din C.pr.pen. este realizată și prin procedura de soluționare a plângerilor împotriva soluțiilor de urmărire sau de netrimitere în judecată, indiferent dacă se face sau nu aplicarea art.341 alin.(7) pct.2 lit.c) din C.pr.pen. și, „similia similibus”, pentru identitate de rațiune, și acestei proceduri trebuie să i se aplice aceleași standarde de calitate a procesului judiciar, respectiv aceleași exigențe în ceea ce privește garanțiile date realizării dreptului la un proces echitabil cuprins în art.6 alin.(1) din CEDO.

Recapitulând în sinteză susținerile Curții Constituționale ale României, evidențiind în mod special pe cele din punctele nr.47 din Decizia Curții Constituționale nr.599/2014, în cele două decizii mai sus arătate, în situația în care se are în vedere procedura specială prin care se realizează funcția fundamentală a procesului penal de verificare a legalității trimiterii sau netrimiterii în judecată în cazul particular al formulării unei acuzații în materie penală prin intermediul judecării plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau de netrimitere în judecată, garanțiile procedurale referitoare la dreptul la un proces echitabil ce guvernează întreaga procedură referitoare la temeinicia respectivei acuzații în materie penală (așa cum a fost ea definită prin punctul nr.34 din Decizia Curții Constituționale nr.599/2014), prevăzute în art.58 alin.(20 și (3) din Legea nr.304/2004 trebuie să dubleze și procedura ce ține de instituirea definitivă a legalității acuzației stabilită prin încheierea judecătorului de cameră preliminară de începere a judecării.

Cum însă Codul de procedură penală nu distinge în art.341, în cazul plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau de netrimitere în judecată proceduri separate, specializate după circumstanțele particulare între cele care ar face posibilă pronunțarea soluției prevăzute în art.341 alin.(7) pct.2 lit.c) și cele care ar face posibilă pronunțarea celorlalte soluții din cadrul aceluiași articol, prin mărirea sau diminuarea tuturor garanțiilor dreptului la un proces echitabil, nici instanța nu ar trebui să distingă între aceste situații, înmulțind sau împărțind sus arătatele garanții.

În concluzie, instanța de judecată din cadrul Curții Militare de Apel București care judecă în această cauză apreciază că acele garanții de independență și imparțialitate ale judecătorului – președinte de complet și de imparțialitate ale procurorului de ședință – prevăzute în art.58 alin.(2) și (3) din Legea nr.304/2004 pentru judecarea inculpatului militar activ cu președinte de complet și procuror de ședință care să aparțină cel puțin aceleiași categorii de grade cu inculpatul (respectiv cu procuror asistat de procuror cu grad corespunzător) se impun a fi asigurate și la judecarea plângerilor împotriva soluțiilor de neurmărire sau de netrimitere în judecată reglementată de art.341 din C.pr.pen.

Pentru aceste motive, vă rog să dispuneți printr-o hotărâre prealabilă, deslușirea chestiunii de drept a aplicării sau neaplicării dispozițiilor art.58 alin.(2) și (3) din Legea nr.304/2004 la procedura judecării plângerilor împotriva soluțiilor de neurmărire sau de netrimitere în judecată reglementată de art.341 din C.pr.pen.

**PENTRU ACESTE MOTIVE:
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE :**

În baza art.475 și art. 476 alin.(1) C.pr.pen. sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind aplicabilitatea sau neaplicabilitatea dispozițiilor art.58 alin.(2) și (3) din Legea nr.304/2004 referitoare la constituirea completului de judecată, care prevăd, în cazul în care inculpatul este militar activ, președintele completului de judecată și procurorul de ședință să facă parte din aceeași categorie de grade (sau, în cazul procurorului, să fie asistat de un alt procuror cu grad din categoria corespunzătoare) și în cazul soluționării plângerilor împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată, conform art.340 și art.341 din C.pr.pen., în înțelesul garanțiilor acordate de Decizia Curții Constituționale nr.599 din 21 octombrie 2014.

În baza art.476 alin.(2) din C.pr.pen., suspendă soluționarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiuni de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în camera de consiliu, astăzi 21 ianuarie 2015.

JUDECĂTOR DE CAMERĂ PRELIMINARĂ
General de brigadă magistrat MG

Grefier,
VMC

red.MG/04.02.2015
tehred.VM/2 ex./05.02.2015